

(Печат, 29.01.2009)

Највећа препрека успостављању новог несрпског евроунијатског идентитета јесте Косово као једно од темељних упоришта идентитета српског народа. Одатле потиче толика агресивна и поспрдна баражна паљба на Лазарево „царство небеско“, „најскупљу српску реч“, „колевку српства“ и „српске светиње“. Томе се по правилу супротставља пропагирањем вредности садржане у геслу: „Тамо где је добро, тамо је отаџбина“, или животне филозофије садржане у оном: „У се, на се и пода се“.

За Косово је, према мишљењу наших евроунијата, увек било касно. Косово је само и искључиво доказ неспособности српске политике. Наводно су сви српски кнезови, краљеви и државници били недорасли том епохалном задатку – шиптарском питању и стварању велике Албаније. Свему су били дорасли осим овом. Тај неуспех српска је кривица. Нема интереса великих сила и окупатора у два светска рата. Нема варварских албанских геноцидних чишћења српског народа и сатирања највећих не само српских него и светски заштићених светиња и културних споменика. Било би неопходно установити да ли ови евроунијатски заговорници великих српских кривица приговарају српским „кривцима“ то што нису својевремено посегли за подстицањем исељавања Шиптара или неким другим облицима репресије. Овако испада да су српски државници грешни јер су покушавали да на цивилизован начин и полазећи од националне равноправности културно и политички у заједничку државу integriшу Албанце. Велика је кривица српског народа, према мишљењу наших евроунијата, што се за слободу своје отаџбине јуначки борио.

Наши евроунијати упорно доказују да је свака борба за Косово у прошлости била узалудна и закаслела. Пориче се и само право на борбу за властите националне и државне интересе. Права политичка мудрост је предати се, одустати, пристати на све. Реч је о потпуним неистинама и фалсификатима који су у функцији оправдања данашње капитулантске политике на Косову. Пошто су сви од кнеза Лазара и Обилића до Слободана Милошевића погрешили, онда су од одговорности амнестирани они који данас без стварног отпора пристају на комадање Србије.

Евроунијати у један глас понављају, као да је реч о очигледној чињеници, „Косово је изгубљено“. То никако није чињеница, већ је то њихов и њима наложени став, а у складу с њиховом новом вером. То је став за који се залажу. Подједнако се то односи и на политичаре и на аналитичаре. Поготово на аналитичаре који се уздају у своју теоријску способност уочавања чињеница, и који проналазе себе у предању о Минервиној сови мудрости, која после окончаних догађаја излеће у поноћ. Превиђају то да је за њих у овом случају резервисана једна сасвим другачија народна узречица, у којој се могу лако препознати - „Глупи сте као ноћ“.

Нашим евроунијатима борба за Косово стална је сметња да се окрену неким другим, много важнијим проблемима и будућности. Косово им, тобож, одвлачи пажњу и смањује концентрацију у борби за европске и евроатлантске интеграције. Не могу да се посвете том светлом задатку. Реч је о јефтином изговору. Никада борба за Косово није била њихова борба, и никада на то нису губили ни делић своје енергије. Могли су они одувек да раде с пуним капацитетом и потпуно посвећено на евроатлантским интеграцијама. И радили су на томе свом снагом, и доживели потпуни дебакл. Не да им ЕУ ни да приђу.

Неће их у ЕУ, отворено им се каже: „Није то ваш задатак“. Њихове газде им поручују да се њихова „интегрисаност“ исцрпљује у томе да обављају поверене задатке сталним ширењем флоскуле „Косово је изгубљено“ и да се на крају, полазећи од „фактичког стања“, Косово мимо и без Србије евроатлантски интегрише. А да га затим Србија, како би се сама интегрисала, званично и призна. То је њихов задатак.

Евроунијати имају задатак да на то припреме Србију. Прво Србију треба обогалити што је више могуће и онда прећи на друге задатке. Обогаљивање треба наставити усвајањем сепаратистичког и противуставног Статута Војводине. Нема дангубе за наше евроунијате, морају да предано пораде на одвајању Војводине од Србије. Помињано ширење става „Косово је изгубљено“ прелудиј је за „Војводина је изгубљена“.

Шта ли ће ту наши евроунијати установити као српску кривицу? Вероватно фактичко стање на терену. Срба је у Војводини превише. У томе ће министар Дулић можда видети и еколошки проблем. То је неопростив грех. У Војводини је српски народ у огромној већини, па би злуреди Срби лако могли злоупотребити ону евроунијатима омиљену пословицу коју су примењивали на Албанце на Косову: „Чије овце његова и гора“. Грешка ће бити и што је толико значајних српских манастира на Фрушкој Гори па је с правом зову Српска Света Гора. Војводину у великој мери, дакле, оптерећује православље и православни клерикализам.

На прагу смо велике истраге о историјској и фактичкој кривици српских државника, краљева и вођа. Колико ће тек ту наши евроунијати пронаћи историјских грехова истакнутих Срба. И све то у функцији оправдања данашњих властодржаца на челу са Демократском странком која је прави политички творац сепаратистичког и противуставног Статута Војводине. И опет ћемо слушати од наших политичара и аналитичара како се њихово залагање и став да је „Војводина изгубљена“ претвара у фактичко стање ствари и чињеницу. Али после операције „Косово је изгубљено“ све иде лакше. Евроунијатска вера се на тај начин доказује, кали и јача.

И да предухитримо данашње властодршце. Немојте молимо вас да почнете са причом да је за подржављење и сецесију Војводине крива светска финансијска криза. Чак што је и од вас, превише би било.